

International Science Group

ISG-KONF.COM

**XXIII
INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE
"THEORETICAL AND SCIENCE BASES
OF ACTUAL TASKS"**

**Lisbon, Portugal
June 14 - 17, 2022**

ISBN 979-8-88680-833-9

DOI 10.46299/ISG.2022.1.23

THEORETICAL AND SCIENCE BASES OF ACTUAL TASKS

Proceedings of the XXIII International Scientific and Practical Conference

Lisbon, Portugal
June 14 – 17, 2022

UDC 01.1

The XXIII International Scientific and Practical Conference «Theoretical and science bases of actual tasks», June 14 – 17, 2022, Lisbon, Portugal. 703 p.

ISBN – 979-8-88680-833-9

DOI – 10.46299/ISG.2022.1.23

EDITORIAL BOARD

<u>Pluzhnik Elena</u>	Professor of the Department of Criminal Law and Criminology Odessa State University of Internal Affairs Candidate of Law, Associate Professor
<u>Liubchych Anna</u>	Scientific and Research Institute of Providing Legal Framework for the Innovative Development National Academy of Law Sciences of Ukraine, Kharkiv, Ukraine, Scientific secretary of Institute
<u>Liudmyla Polyvana</u>	Department of Accounting and Auditing Kharkiv National Technical University of Agriculture named after Petr Vasilenko, Ukraine
<u>Mushenyk Iryna</u>	Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of Mathematical Disciplines, Informatics and Modeling. Podolsk State Agrarian Technical University
<u>Oleksandra Kovalevska</u>	Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs Dnipro, Ukraine
<u>Prudka Liudmyla</u>	Odessa State University of Internal Affairs, Associate Professor of Criminology and Psychology Department
<u>Slabkyi Hennadii</u>	Doctor of Medical Sciences, Head of the Department of Health Sciences, Uzhhorod National University.
<u>Marchenko Dmytro</u>	PhD, Associate Professor, Lecturer, Deputy Dean on Academic Affairs Faculty of Engineering and Energy
<u>Harchenko Roman</u>	Candidate of Technical Sciences, specialty 05.22.20 - operation and repair of vehicles.
<u>Belei Svitlana</u>	Ph.D., Associate Professor, Department of Economics and Security of Enterprise
<u>Lidiya Parashchuk</u>	PhD in specialty 05.17.11 "Technology of refractory non-metallic materials"
<u>Kanyovska Lyudmila Volodymyrivna</u>	Associate Professor of the Department of Internal Medicine
<u>Levon Mariia</u>	Candidate of Medical Sciences, Associate Professor, Scientific direction - morphology of the human digestive system
<u>Hubal Halyna Mykolaiivna</u>	Ph.D. in Physical and Mathematical Sciences, Associate Professor

THEORETICAL AND SCIENCE BASES OF ACTUAL TASKS

40.	Семененко О.М., Дублян О.В., Добровольський Ю.Б. ЩОДО РОЗРОБЛЕННЯ МЕТОДИЧНОГО АПАРАТУ ВОЄННО-ЕКОНОМІЧНОГО ОБҐРУНТУВАННЯ ЗАВДАНЬ ТА ЗАХОДІВ ПРОГРАМ РОЗВИТКУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ	170
41.	Стояненко І.В., Приходько Ю.Г. МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ЦІНИ БРЕНДУ	179
42.	Тодорюк С.І. ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ	185
43.	Федів Р.Д. NATIONAL AND GLOBAL DEVELOPMENT TRENDS OF THE INTERNATIONAL ORGANIC BERRY MARKETS	188
44.	Ярмолюк О.Ф., Вітер С.А. СОЦІАЛЬНО ВІДПОВІДАЛЬНЕ ВЕДЕННЯ БІЗНЕСУ: ОБЛІКОВИЙ АСПЕКТ	190
GEOGRAPHICAL SCIENCE		
45.	Баран І. ОСОБЛИВОСТІ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СОНЯЧНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ В ЗАКАРПАТСЬКІЙ ОБЛАСТІ	194
HISTORICAL SCIENCES		
46.	Алекумов С.С. РЕВАНШИЗМ ЯК РУШІЙНА СИЛА ВОЄННОЇ АГРЕСІЇ У ХХ-ХХІ СТОЛІТТЯХ	199
47.	Вільховий Ю.В., Гура М.В. ІСТОРІЯ ЛЮТЕРАНСЬКОЇ ГРОМАДИ ТА ЗАРОДЖЕННЯ ПРОТЕСТАНТИЗМУ НА ПОЛТАВЩИНІ	202
48.	Гура О.А. ФУНКЦІОНАЛЬНЕ ПРИЗНАЧЕННЯ ТА КОНСТРУКТИВНІ ОСОБЛИВОСТІ СПАСЬКОЇ ЦЕРКВИ: КОНТРАВЕРСІЙНИЙ ДИСКУРС	210
49.	Любиш К.І. ВІЙНА В УКРАЇНІ: БИТВА ЗА НОВИЙ СВІТОВИЙ ПОРЯДОК	214

спортсменів. Репресивну машину радянської влади ніхто і ніщо не могло зупинити: а ні заслуги, а ні регалії, а ні найвища соціальна цінність – людське життя та здоров'я. На сьогоднішній день, наprivеликий жаль, ми стали свідками ще однієї вбивчої машини – російської федерація, яка будучи нащадком радянської росії продовжує нехтувати людськими життями і наші видатні спортсмени – не виняток.

Список літератури:

1. В. Гніда. Українські спортсмени зрадники Батьківщини. Zbus : веб-сайт. URL: <https://zbruc.eu/node/22442>
2. Т.Вольтская. Ленинградский мартиролог: репрессированный спорт. Радіо свободи : веб-сайт. URL: <https://www.svoboda.org/a/29390473.html>

СТАВЛЕННЯ РОСІЙСЬКОЇ ВЛАДИ ДО УКРАЇНСЬКОГО МОВНОГО ПИТАННЯ НА ПОЧАТКУ XX СТ.

Соколова Наталія Дмитрівна

к.і.н., доцент, доцент кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
Національний університет фізичного виховання і спорту України

Ніколаєва Наталія Андріївна

Студентка
Національний університет фізичного виховання і спорту України

І сьогодні мова залишається невід'ємним атрибутом держави, сприяє становленню національної ідентичності. Як вірно зазначає легендарна українська поетеса Л. Костенко: «нації вмирають не від інфаркту. Спочатку їм відбирає мову. Ми повинні бути свідомі того, що мовна проблема для нас актуальна і на початку XXI століття, і якщо ми не схаменемося, то матимемо дуже невтішну перспективу» [1, с. 62].

Імперське минуле України, нав'язана русифікація заважали становленню української нації. У вітчизняній історії спостерігається справжній лінгвоцид, коли українську мову встигли заборонити 134 рази. Особливих утисків українська мова і культура зазнали в XIX ст., коли на території Наддніпрянщини, що входила до складу Російської імперії, поширено дію Валуєвського циркуляру (1863 р.) та Емський указ (1876 р.).

У 1881 році знято ряд обмежень на друк художньої літератури та театральну діяльність, однак Емський указ офіційно так і не був відмінений. Його дія фактично скасована лише Маніфестом 1905 року імператора Миколи II про «дарування» населенню громадянських прав і свобод на підставі доповіді комісії Академії наук Росії «Про скасування утисків малоросійського друкованого слова» [2].

Проте, аналіз документів свідчить, що царська влада не поспішала дозволяти використання української мови на офіційному рівні. Так, в 1907 р. київський, подільський та волинський генерал-губернатор В. Сухомлинов надіслав доповідну міністру внутрішніх справ П. Столипіну про діяльність рухів на захист української та польської мови у школі та Університеті св. Володимира.

Чиновник доповідає, що до нього потрапляють клопотання про відкриття в регіоні польських та україномовних початкових шкіл та приватних училищ. Крім того, в київському університеті, за підписом більше ніж 1000 студентів, ректору подано заяву про відкриття польських та українських кафедр. Сам В. Сухомлинов заявляє, що не бачить необхідності у запровадженні навчальних дисциплін українською та польською мовами, оскільки це сприятиме формуванню сепаратистських настроїв [3, с. 470].

У записці міністра внутрішніх справ П. Столипіна міститься інформація, що існує вірогідність щодо запровадження української мови в навчальних закладах під тиском київських, полтавських чи чернігівських депутатів Державної Думи, адже закон дозволяє проведення педагогічної діяльності на рідній мові. Петро Аркадійович поділяє думку Гофмейстера фон Кауфмана про непопулярність україномовних предметів і серед учнів, і серед батьків, яким доведеться витратити на це додаткові кошти. Також, ставку робить на відсутність досвідчених викладачів і сумнівається в ефективній діяльності «напівграмотних» українофілів [3, с. 471].

Ярий російський шовініст В. Сухомлинов 22 травня 1907 р. в своїй записці до П. Столипіна наголошує, що він категорично проти запровадження української мови в навчальних закладах, оскільки ця вимога є частиною політичної програми українофільської партії, яка має на меті проголосити українську автономію, що є недопустимим. Чиновник прямо заявляє про нав'язування російської мови українському населенню імперії та обурюється вимогою запровадити нареччя на офіційному рівні [3, с. 472-473].

Міф про українську мову як зіпсований діалект російської висунув історик М. Погодін, котрий переконував, що в період монголо-татарської навали все населення Київської Русі перейшло на північний схід, а територію сучасної України заселили вихідці з Польщі. Однак, дослідження українських істориків в XIX - початку XX ст. М. Максимовича, В. Антоновича, М. Грушевського повністю розбили цю теорію. А. Кримський та сучасні лінгвісти довели найбільшу спорідненість української мови з давньоруською.

В 1910 р. прем'єр-міністр Російської імперії П. Столипін заборонив діяльність будь-яких гуртків, громадських організацій «Просвіт» та викладання українською мовою. Ще не одне десятиліття українцям доведеться виборювати право на рідну мову.

І в XXI ст. російська влада прикриває свою агресію захистом російськомовних громадян України. Події від 24 лютого 2022 р. кардинально змінили українців. Соціологічні опитування в березні 2022 р. доводять, що відсоток українських громадян, які вважають українську мову рідною збільшився до 76 %, а 83% опитаних вважають, що в країні має існувати лише одна державна мова – українська [4].

Отже, в сучасній Україні все що пов'язане з мовою та культурою є питанням виживання української нації. Громадяни нашої держави мають усвідомити роль мовного фактору у формуванні національної ідентичності.

Список літератури:

1. Статєєва В. Ліна Костенко і українська лексикографія кінця XX – початку XXI ст. / В. Статєєва // Культура слова. – 2010. – Вип. 73. – С. 54-64.
2. Емський указ Олександра II [Електронний ресурс] - режим доступу: <https://www.jnsm.com.ua/h/0530M/>
3. ALMA MATER: Університет св. Володимира напередодні та в добу Української революції 1917-1920. Матеріали, документи, спогади: у 3 кн. / Упоряд. В.А. Короткий, В.І. Ульяновський. - К.: Прайм, 2000.